

FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

Jurnalul transformării personale

Pot începe prin a menționa faptul că această experiență Erasmus chiar m-a schimbat mult pe mine și a avut un impact enorm în luarea deciziilor mele viitoare. Știam de câțiva ani de programul Erasmus+ dar niciodată nu am crezut că voi avea oportunitatea sau că voi fi selectat într-un asemenea proiect. Mereu mi-am închipuit că nu voi participa din cauza faptului că nu cunosc foarte bine limba engleză și astfel aș fi picat la primul interviu. Acest lucru mă înspăimânta așa că m-am împăcat cu ideea că nu sunt făcut pentru aceste proiecte. Deja în momentul în care am fost selectat și am trecut cu succes peste mobilitatea din Turcia, s-a declanșat în mine o schimbare mai mult decât enormă ce îmi va influența cu totul viața, ci anume siguranța de sine, dorința de a vrea mai mult de la viață și alte aspecte despre care voi vorbi.

Pot spune că înaintea proiectului eram un adolescent parțial simplu, totuși aveam foarte multe lucruri în cap, dar nu luam acțiune sau nu făceam ceva concret. Aveam o stare de neliniște, știam că vreau altceva de la anii de liceu, voiam experiențe noi și o viață plină de activități, nu doar să stau în același oraș și să nu fac altceva decât să merg la școală în fiecare zi ca un elev normal. Știam că vreau ceva dar era foarte vag și habar nu aveam ce trebuia să fac, ce drum să aleg. Acest proiect a reprezentat pentru mine lumina de la capătul tunelului, încă am un drum lung și plin de obstacole, dar măcar acum știu încontro să o iau și știu ce vreau.

Proiectul acesta nu a avut un impact asupra mea doar în săptămâna respectivă, unde am învățat mai multe despre care voi vorbi, ci mi-a „deschis ușile” oarecum către proiectele pe care le-am realizat ulterior. Cum a fost posibil acest lucru? Prin faptul că am văzut că pot și că sunt capabil să iau parte la un asemenea proiect, iar după ce am și trăit această experiență de neuitat am început să mă informez despre ce înseamnă Erasmus+ și cum aș putea să repet experiența. Deci, pot să zic că a fost o transformare la nivelul gândirii și la nivelul percepției asupra propriei persoane, proiectul m-a învățat că pot și că trebuie să iau acțiune în viața mea. Obiectivul autocunoașterii a fost atins deoarece acum am reușit să aflu ce îmi doresc, acum îmi cunosc potențialul și știu ce nevoi am eu cu adevărat pentru a fi împăcat.

Am reușit să trec peste frica de eșec, adesea înainte eram refuzat în proiecte pentru că eram mic, nu aveam experiențe de orice fel și oricum nu încercam foarte mult să mă bag în alte activități pentru că nu știam de multe dintre ele. Acum pot să zic că sunt la curent cu multe oportunități din România datorită experienței Erasmus. După mobilitate, când am luat decizia de a fi mai activ și să schimb ceva în viața mea, m-am lovit de numeroase eșecuri și refuzuri în multe programe. Totuși, după dezamăgirile din spate, am început să prind și câteva succese, astfel de atunci și până acum, am fost selectat în alte două proiecte cu finanțare Erasmus în România, am intrat ca și voluntar într-un nou

ONG, am devenit Ambasador al Participării Politice a Tinerilor în România și urmează să primesc alt răspuns după ce am dat un interviu la etapa finală de selecție în cadrul unui alt program.

După cum am spus, printre acestea se află și multe eșecuri, iar eu am învățat să accept eșecul abia după mobilitatea în Turcia. Aceste lucruri sunt din cauza faptului că eu înainte nu aveam un simț de inițiativă foarte ridicat, de altfel eu nici nu m-am dus către proiectul din Istanbul, ci el a venit la mine printr-o doamnă profesoară. După ce am realizat acest lucru, mi-am zis că nu mai trebuie să aștept să vină oportunitățile la mine, ci să le caut eu indiferent dacă voi fi refuzat sau nu și fără să mă mai gândesc la frica eșecului.

Am învățat că trebuie să fiu mai curajos și să relaționez mai mult cu persoanele din jur, să ies din zona de confort și să-mi încep procesul de trecere de la copilul timid și introvertit la tânărul sigur pe el și extrovertit. Încă sunt în acest proces și va mai dura mult până îl voi completa, dar pot spune că l-am declanșat deja și sunt în direcția cea bună. O altă mare frică peste care încep să trec, este comunicarea în limba engleză, tot timpul am fost nesigur pe mine din acest punct de vedere și aveam o stare de anxietate.

Totuși, după ce am trecut de un interviu în engleză și după ce am văzut că pot înțelege ce zic cei din jurul meu și pot să-mi fac ideile înțelese am realizat că nu ar trebui să-mi fac atâtea griji. Acolo mi-am dezvoltat abilitățile de comunicare în general, dar și comunicarea în limba engleză, acum reușesc să vorbesc mai fluent, cu mai puține emoții și am un vocabular mai bogat. După ce am început să înfrunt această frică, am fost mult mai dispus să caut și să mă înscriu în proiecte Erasmus și am devenit mai confortabil în a vorbi cu oameni care nu sunt din România. Astfel am intrat într-un alt proces, de îmbunătățirii a limbii engleze, unde încerc să învăț prin practică, din alte proiecte desfășurate în engleză.

După ce acest proiect mi-a deschis ochii cu privire la oportunitățile pe care le am, m-am transformat aproape peste noapte într-un tânăr activ, ocupat și cu multe obiective stabilite. Asta m-a făcut mai eficient în orice, acum învăț mai multe în fiecare zi și am o mentalitate schimbată. Gândesc și percep diferit situațiile și contextele din viața mea, am un mod de abordare a lucrurilor mai matur, conștient și rațional și încerc să-mi folosesc timpul la maxim, eliminând distragerile sociale și digitale din viața mea.

Pe durata mobilității am folosit telefonul cât de puțin posibil pentru că aveam zile pline de activități. Acest lucru m-a trezit puțin la realitate și m-a făcut să conștientizez faptul că pot să fac foarte multe lucruri într-o zi și că nu îmi mai permit să pierd timpul inutil pe telefon dacă vreau să mai re trăiesc

astfel de experiențe și să ies din viața elevului simplu. De atunci, în fiecare săptămână screen time-ul de la telefon îmi arată că petrec tot mai puțin timp pe aplicații precum Tik Tok și cresc orele petrecute pe telefon în aplicații precum WhatsApp. Asta dovedește faptul că îmi folosesc timpul mai responsabil și în loc să urmăresc videoclipuri inutile, încep să conversez cu tot mai mulți oameni noi referitor la idei, probleme, activități și altele.

La nivelul activităților școlare am observat pe ce materii și pe ce modalități de învățare pune accentul sistemul educațional din Turcia. Având în vedere că școala respectivă era una profesională, a fost destul de greu să facem o comparație cu școala noastră care se axează pe cu totul altceva. Totuși am observat faptul că aceștia fac mult mai multă practică decât noi și că în ultimii doi ani de învățământ școala devine un mixt între învățare și muncă. Elevii beneficiază de anumite stagii de intership unde ajung să câștige o trăime dintr-un salariu normal. Asta arată faptul că au un sistem educațional orientat spre piața muncii și că reușesc să acopere nevoile din viața profesională ale tinerilor. Pe parcursul a 4 zile, am luat și noi puțin parte la câteva ore de informatică, chimie, design de mobilă și am desfășurat activități practice cu privire la realizarea bijuteriilor.

Am văzut și că elevii vin cu mai mult drag la școală și sunt mai zâmbitori, optimiști dar și gălăgioși. Asta se datorează probabil faptului că le plac ce studiază și agreează modul de predare, dar și faptului că au o relație profesor-elev mult mai solidă și sănătoasă decât o avem noi. Profesorii erau în general mult mai glumeți, înțelegători, deschiși și empatizau cu elevii, asta duce la un mediu de studiu plăcut și ușurează atât viața elevilor cât și cea a profesorilor în sine. Pe când, la noi mai sunt încă urme ale regimului pe care l-am avut în ceea ce privește relația cu o persoană care îți este superioară pe scara ierarhică. Cu toate acestea mi-am dat seama că avem nevoie de mai multă comunicare și că trebuie să depășim anumite bariere între noi pentru a crea un mediu mai plăcut.

Nu am apucat să vedem ce activități extrașcolare desfășoară elevii astfel încât abia am reușit să pargurem activitățile școlare. Totuși am notat faptul că mulți elevi practica sport sau erau pasionați de artă sau altceva. Acesta este un alt punct în care am simțit un impact major asupra mea după mobilitate. Rata activităților mele extrașcolare a crescut mult mai mult față de lunile precedente și pot spune că este într-o continuă ascensiune. Mulți tineri din școala mea observă că nici nu se ating de astfel de activități și sunt total în altă direcție, dar îi înțeleg de ce. Foarte multe persoane nu își cunosc și nu își identifică propriile oportunități, nici eu nu făceam asta prea des înainte de mobilitate, dar măcar mai încercam. Un alt aspect pentru care liceeni preferă să își irosească timpul pe lângă școală, este din cauza dedicării și muncii de care este nevoie de a fi selectat într-un proiect de orice fel și după de a continua să-ți dedici timpul acolo. Nu în ultimul rând, influențele din jur, asta pentru că

trebuie să ai o tărie imensă de caracter să te izbești cu fața de toți cei din jur care merg în direcția opusă.

Am început să testez acest fenomen pe pielea mea după ce am venit din Turcia și începeam deja să muncesc la metode pentru a mai retrăii experiența. Evident că am fost descurajat atât de cei din jur cât și de eșecuri, dar dorința era prea mare iar proiectul mă învățase că aveam nu un oarecare potențial și că acum era datoria mea să-mi caut oportunitatea, nu ea să mă caute pe mine. Mediul școlar în general descurajează astfel de activități, iar unii profesorii nu agreează absolut deloc proiectele extrașcolare, mai ales dacă uneori se întâmplă să se suprapună cu orele lor. Mulți nu înțeleg intenția și munca din spate depusă și decât să se ducă împotriva multora, preferă să rămână cu viața de până acum. Probabil și eu aș fi fost în aceeași situație dacă nu testam din gustul experiențelor Erasmus+ și a altor activități, tocmai de asta sunt și voi fi mereu recunoscător pentru ce am primit din această experiență.

În ultimul proiect de mobilitate din România, am întâlnit un minunat grup de elevi din Pașcani care erau însoțiți de profesoara lor ce era de asemenea group leader-ul al echipei din România. Am întrebat-o pe profesoară dacă școala din care face parte este în colaborare cu asociația care a organizat mobilitatea și mi-a răspuns că nu, că ei nu au aflat de proiect de la școală ci din alte zone și au decis să se înscrie. Apoi am întrebat dacă colegii ei profesori sunt de acord ca elevii să participe la așa ceva, având în vedere că la mine nici măcar nu vor să-mi accepte scutirea asociației care atestă prezența mea, doar pentru faptul că „aceste asociații nu au parteneriat cu școala noastră”. Ea s-a uitat puțin dezgustată la mine și mi-a dat de înțeles că situația este diferită la ei. Asta mă face să realizez cât de mult contează și contextul din care provenim în raport cu viața noastră de acum și mă face din nou recunoscător că experiența din Turcia m-a îndrumat în alte direcții.

Un alt exemplu de cât de mult contează contextul pentru un tânăr elev este o altă discuție cu o fată de aceeași vârstă cu mine tot într-un Erasmus. Am întrebat-o câte experiențe de acest tip are și mi-a enumerat vreo 4, am rămas mirat și i-am zis cum reușește să găsească asociații cu proiecte în afara României pentru minori și să fie și selectată. Mi-a răspuns că nu este greu deloc pentru că se duce prin intermediul școlii. Din nou am rămas mirat de ce facilității au unii și am plecat mai motivat pentru a găsi soluții ca să-mi îmbunătățesc situația. Probabil că dacă n-aș fi mers în Istanbul, acum aveam aceleași percepții și mi-aș fi desfășurat vară fără să fac prea multe lucruri noi. Dar acum sunt într-un context în care nu mi-aș fi imaginat că voi fi acum câteva luni, am trăit (și urmează mai ales) multe experiențe minunate, iar eu nu voi uita de unde s-a născut dorința și de unde a început totul cu primul meu proiect Erasmus+.

Activitățile mele extrașcolare după proiect au început să se schimbe și să fie mai prezente. Am început să fac mai multă mișcare și mă documentez și aplic pentru tot mai multe oportunități. O parte din timp este dedicat și pentru munca de a completa sarcini înainte și după mobilități, acestea pot să difere de la realizat ppt-uri, participat la ședințe și până la completat formulare sau scris jurnale de autocunoaștere. De asemenea, acum că am intrat și în vacanță vreau să îmi restabilesc vechea mea rutină de citit de la care am luat o lungă pauză și să completez câteva cursuri online despre mai multe domenii. Urmează multe lucruri și pot spune că toate au plecat de la o dorință imposibil de oprit sau de stins după ce am trăit experiența în Istanbul. Mi-am dat seama de ce vreau și mi-am propus să o iau în acea direcție, ca nu cumva să fie prima și ultima experiență care să-mi dea acea stare extraordinară.

Astfel am ajuns să-mi dau seama că iubesc să fac câteva lucruri simultan, ci anume să „lucrez” și să învăț în timp ce călătoresc spre locații noi unde întâlnesc oameni din toate colțurile României sau chiar ale Europei. Deja încep să-mi fac o obișnuință de a completa task-uri pe laptop în timp ce sunt pe tren și văd peisajele superbe ale țării noastre. Mi-am dat seama că asta iubesc să fac și voi continua până voi obosi de la învățat, de la cunoaștere și de la zecile de ore petrecute pe drumuri. De fapt oboseala o simt tot timpul, dar are o mărime nesemnificativă în comparație cu dorința interioară, repet, dorință care s-a născut în acea săptămână de la începutul lunii Mai.

Nu pot să zic neapărat că după mobilitate am hobby-uri diferite, ci mai degrabă abitudini diferite, de la gândire la acțiuni, despre care am vorbit deja. Totuși, în mobilitate am cunoscut și am asimilat câteva concepte ce aș putea să le introduc în hobby-urile mele zilnice sau săptămânale. Una din pasiunile mele este geografia, iar pe parcursul călătoriei am avut parte de multă geografie. Probabil că am fost singura persoana din grup care nu s-a plâns de drumul făcut cu autocarul, asta pentru că eram obișnuit și pentru că a fost o plăcere pentru mine să văd atâtea locuri frumoase. Am traversat toată România și Bulgaria, țin să menționez că m-am bucurat mai mult de peisajele din Bulgaria. Țin minte că în Bulgaria am mers printre munți mici și împăduriți, era seară și o vreme ușor senină dar mai avea puțin până ploaia ajungea. La un moment dat am ieșit din munți, iar în dreapta mea vedeam o câmpie mare cu un orașel vechi și în stânga munții, de unde venea un cer înnorat. În acele momente aveam o stare de liniște, confort și mă simțeam în siguranță în timp ce admiram drumul. Când am ajuns în Istanbul era noapte afară de multe ore, iar eu admiram clădirile în timp ce toată lumea din autocar dormea. Vedeam blocuri imense, sedii a multor companii, mergeam de multe minute tot mai adânc în oraș până când într-un final am ajuns. Nu mă simțeam foarte diferit dar în același timp eram fericit.

Chiar în aceeași zi am văzut Marea Marmara și ne-am plimbat pe străduțe până când am ajuns să vizităm prima Moschee. La Moscheea Albastră a fost pentru mine prima dată când am mers într-un loc sfânt pentru Musulmani și am putut simți energia transmisă de acel loc și am admirat frumusețea arhitecturală. În acele zile am vizitate câteva Moschei și pot spune că preferata mea a fost cea în care era îngropat Sultanul Suleyman Magnificul. Am vizitat și Turnul Galata, ne-am plimbat peste tot unde ne-a permis timpul, de la magazine, restaurante, parcuri, faleze și până la plimbări pe strâmtoarea Bosfor. Pe durata acelor zile, mi-am îmbunătățit simțurile de orientare în spațiu și am acumulat multe cunoștințe geografice despre orașul Istanbul, de la planul urbanistic și obiectivele de vizitat până la infrastructura și funcțiile orașului.

Un alt domeniu pe care l-am aprofundat acolo este istoria. Cele mai multe le-am învățat în a doua zi, când am mers să vizităm un muzeu plin de artefacte istorice. Acolo am văzut multe statui a diferitor conducători antici, multe vase și ustensile, arme străvechi, accesorii și am învățat despre istoria a câtorva popoare care au locuit timp de diferite decenii sau secole în locul numit astăzi Istanbul. La mormântul Sultanului Suleyman Magnificul am mai învățat câte ceva despre el, familia lui și despre Imperiul pe care l-a condus și care ajunsese să se extindă pe 3 continente. În plus, am mai învățat puțin despre istoria religiilor când mergeam în Moschei. Istanbul este un oraș ce trebuie clar vizitat de către iubitorii de istorie, personal îl clasez din acest punct de vedere în top 3 în Europa, alături de Roma și Atena.

Nu pot să las de-o parte domeniul pe care îl studiez la școală, ci anume economia. O să menționez câteva aspecte pe care le-am învățat în Istanbul și care merită știute pentru mine. Știam dinainte că acest oraș este unul dintre cele mai mari centre economice din Europa și nu numai și asta se datorează a mai multor factori. Am învățat că poziția geografică a Istanbulului joacă un rol cheie pentru comerț, acesta se afla de-a lungul strâmătorii Bosfor și deține monopolul între Marea Neagră și Marmara și automat tot ce vine din Marea Mediterană spre cea Neagră, trece mai întâi prin Istanbul.

De altfel, orașul se află și între două continente, iar asta îi oferă un alt avantaj comercial. O altă sursă majoră de venit este turismul, milioane de turiști vizitează acest oraș anual și se bucură de frumusețile pe care le oferă. Aici poți vizita ce îți dorești, de la partea istorică, culturală, artistică și până la cea sportivă, distractivă sau lumea modei. Astfel, sume mari de bani sunt cheltuite în Istanbul de către turiști, sume importante pentru prosperitatea economică a orașului. Orașul deține de asemenea multe sedii ale marilor companii tech sau de modă. Drept urmare, mulți investitori investesc în oraș datorită infrastructurii optime și oportunităților pe care le găsesc pe imensa piață a Istanbulului. Evident că și

multe Universități și școli de top ale Turciei se află tot aici, asta arată și un mare interes de a educa și forma populația, pentru a fi gata să intre pe piața muncii.

Că tot am ajuns în partea de economie, trebuie să mă opresc puțin și la nișa antreprenoriatului. Oricare ar fi ideea ta, sigur vei reuși să-ți implementezi planul de business în Istanbul, dacă vei putea să-ți identifici segmentele de clienți și avatarul de client (clientul ideal). Asta deoarece în acest oraș locuiesc milioane de persoane ce au alte milioane de nevoi, fiind cel mai populat oraș din Europa. Este clar că există mulți oameni dispuși să dea banii pe soluția ta, dar în același timp este și o piață cu multă concurență. Fiind un oraș imens, foarte cunoscut și cu multe oportunități, are deja o piață încărcată cu oferte în multe domenii și oricând este posibil să ajungă un nou concurent din orice parte a lumii cu mai mulți bani sau experiență.

Totuși, ai avantajul că dispui în apropiere de multe sedii ale marilor companii de care ai nevoie, ai infrastructura necesară și ai șanse mari să găsești cei mai buni furnizori locali sau alți partenerii pe care îi vrei în firmă. Cum spuneam, este o piață aglomerată, foarte haotică și agitată, unde poți activa cu afacerea ta în cele mai scumpe și luxoase locuri din Europa de Est, dar în același timp dispui și de multe spații accesibile, chiar ieftine. Vei avea parte de multă diversitate, multă concurență, multe oportunități dar personal, cel mai greu va fi să te menții, să rămâi constant pe piața respectivă și să te adaptezi la schimbările continue.

Un alt domeniu din care am aflat multe și despre care sunt curios, reprezintă relațiile internaționale, în cazul acesta ale Turciei. După scurte discuții cu câteva persoane de acolo, mi-am mărit cercul de cunoștințe cu privire la actuala situație din Turcia. Aceștia au mari interese în a-și lărgi cât mai mult zona economică exclusivă în Marea Mediterană, totuși sunt încetiniți de insulele Greciei, țară cu care nu au cea mai armonioasă relație. De asemenea, o altă situație tensionată o regăsim și în relația cu Egipt, în schimb contextul este mai bun cu Libia. De asemenea, aceștia își doresc de mult să adereze la Uniunea Europeană pentru mai multe fonduri, dar fac deja parte din alianța Nord Atlantică. Eu am ascultat cu interes păreri politice ale persoanelor de acolo, iar pentru mine domeniul diplomației și al relațiilor internaționale reprezintă o variantă solidă pentru viitor, drept pentru care, nu mi-au stricat aceste lecții.

Mobilitatea mi-a oferit și șansa de a cunoaște câteva persoane noi de la care am învățat câte ceva. Am făcut cunoștință cu câțiva profesori din școala respectivă și am asistat la o parte din lecțiile predate. Ne bucuram să fim prezenți, mai ales când întâlneam profesori entuziasmați să ne prezinte sălile de clasă, laboratoarele sau atelierele. Unii dintre ei predau lecțiile normale, alții ne întâmpinau cu mai

multe zâmbete și voiau să ne prezinte și să ne impresioneze cu orice proiect sau echipament de al lor. Oricum ar fi fost, noi le lăsam câte un mic cadou la fiecare, de la ciocolate, vase, prosoape sau cărțile despre orașul nostru.

De asemenea, ne bucuram de fețele zâmbitoare ale elevilor atunci când ne vedeau, unii erau mai extrovertiți, alții mai timizi, dar pe majoritatea îi vedeam glumeți și prietenoși. Am încercat să socializăm cât mai mult cu tinerii de acolo, dar întâmpinam o barieră mare în comunicare, noi vorbeam cu greu limba engleză, iar ei nu o vorbeau deloc. Cu toate acestea, mai mult prin semne și gesturi am reușit să ne cunoaștem puțin și să ne distrăm, mai ales la ora de sport. A fost pentru prima dată când am intrat în contact cu Turci și pot spune că am avut o experiență frumoasă, am păstrat tradiția și m-am înțeles la fel de bine cu alte persoane din Turcia în ultimul proiect Erasmus, ba chiar cu aceștia am reușit să comunic mai bine în engleză.

Sunt și câteva elemente pe care le-am putea introduce și noi în școala noastră, de la mici activități până la parteneriate cu alte școli sau organizații. Am văzut la școala din Turcia faptul că aveau parteneriate nu doar cu asociații și alte școli, dar și cu companii. La laboratorul de chimie am aflat că primeau echipamentele de la o companie, iar școala asigura o forță de muncă în viitor bine instruită pentru compania respectivă. Acesta mi s-a părut un concept foarte interesant pe care l-am putea aplica și noi. De asemenea, toți elevii primeau stagii de intership pentru care erau plătiți și prindeau experiență, iar noi am putea încerca să realizăm lucrul acesta. Am putea avea colaboratori chiar și în afara Botoșaniului, unde elevii să fie plătiți pentru munca depusă în bănci sau în alte instituții publice sau private, în loc să facem doar 1-2 săptămâni de practică unde să aranjăm în depozite umerașe sau produse alimentare(!Mă refer doar la contextul profilului de economie!). Acestea sunt lucruri realizabile doar de persoanele ce dețin puterea decizională, iar noi elevii am putea fi mai uniți și să facem activități pentru a ne sprijini reciproc.

Activități de informare în principal și de conștientizarea unor lucruri, unde ne putem împărtăși experiențele și putem asculta problemele și nevoile celorlalți, care poate se află într-o perioadă mai puțin bună a adolescenței. Poate că mulți nu știu în ce direcție să o ia, se simt inconfortabili din cauza presiunii sociale și toxicității din mediul online, unii poate au pierdut sensul și rostul școlii și am mai putea găsi multe probleme. Dacă fiecare ne-am povesti experiențele pe care le-am avut și ce am învățat din ele, precum a fost mobilitatea în Turcia, prin întâlniri și sesiuni, atunci am putea crea o comunitate mai puternică a școlii și am crea un colectiv de elevi uniți, dedicați cu mult entuziasm și pregătiți pentru munca ce îi vor duce către visurile lor. Chiar și acest lucru, poate fi realizat doar cu un grup de inițiativă al profesorilor și mai ales un grup mare de inițiativă al elevilor. Noi ca elevi

putem doar să dăm mai departe lecțiile învățate, să-i consultăm/îndrumăm și să-i susținem pe colegii noștri de clasă și din școală.

După cum am povestit, am aflat lucruri, idei și păreri noi despre hobby-urile mele și domeniile de care sunt interesat. La nivel de orientare școlară, nu m-au convins să-mi urmez studiile în Turcia, asta și pentru că te descurci foarte greu la cursuri și în societate dacă nu știi limba turcă. Rămân pe orientările mele anterioare, ci anume continuarea studiilor în România sau, în funcție de cum vor decurge următoarele luni și următorul an, continuarea studiilor în vestul Europei. Nici măcar eu nu știu ce vreau exact să studiez, între economie, antreprenariat sau diplomatie și relații internaționale? Printre alte variante mai îndepărtate ar fi chiar și geografia sau psihologia. Trebuie să iau câteva decizii, dar momentan nu am o presiune asupra mea și nu vreau să grăbesc procesul, astfel vreau să învăț cât mai mult din fiecare prin proiectele pe care le desfășor, cum a fost cel din Turcia, ca mai târziu să fac decizia corectă.

Poate că am rămas cu aceleași viziuni pentru Universitate, dar după mobilitate am luat în calcul altă opțiune. Pe parcursul verilor vreau să fac voluntariat în altă țară față de cea unde voi studia prin anumite programe, iar pe lista de variante pentru care m-am informat până acum, se află Cehia, Lituania și evident Turcia. După mobilitate m-am gândit că dacă nu vreau să urmez niciun studiu în Turcia, măcar să fac câteva săptămâni, poate chiar luni de voluntariat, evident prin programe care îți acoperă cheltuielile de trai. Deja mă gândesc cu nerăbdare la ce experiențe aș putea trăii acolo și câte aș putea învăța, dar până atunci mă voi rezuma la voluntariatul local și voi lucra astfel încât să ajung să fac voluntariat internațional peste câțiva ani. Pe lângă asta, mi-am propus să studiez cel puțin un semestru în altă țară pe durata facultății, printr-un program Erasmus oferit de Universitatea la care voi studia. Vreau să fie undeva unde se vorbește engleză sau în Italia, pentru a nu rămâne cu restanțe în semestrul respectiv și să-mi plătesc eu costurile acolo.

Pe lângă voluntariate și studiat cel puțin un semestru altundeva, pe durata facultății aș vrea să fac măcar un program de internship de minim 2 luni, tot într-o țară străină, dar pentru asta nu am încă un plan. Turcia mi-a trezit această dorință de a ieși în lume și îmi doresc să merg în mare parte din țările din Europa, asta prin stagii de voluntariat, internship-uri, desfășurarea facultății în altă țară, semestre petrecute la alte facultăți, Youth Exchange-uri și altele în timp ce aș putea lucra online. Știu, pare un vis frumos, dar visurile acestea sunt din cauza sau datorită (depinde din ce perspectivă le privești) mobilității din Istanbul, care m-a băgat în lumea Erasmus și de acolo am continuat să iau acțiune.

După ce îmi termin studiile și dacă reușesc să fac măcar câteva din lucrurile menționate mai sus, evident că nu voi vrea să mă limitez la Europa. Îmi doresc foarte mult să aplic la un program pentru a lucra măcar câteva luni în Statele Unite. În prezent, ideal ar fi programul work and travel, dar eu sunt deschis la oricare alt program ce ar putea apărea până atunci. Acolo aş trăi o altă experiență unică, alte amintiri, alte lecții, alte persoane și per total altă lume, iar eu voi face tot posibilul pentru a ajunge acolo și a-mi îndeplini aceste dorințe ciudate sau visătoare dacă e să-mi întreb apropiații sau familia.

Cu toate acestea, încă nu am menționat probabil cel mai mare vis. Visul meu cel mai mare este să reușesc să fac bani în mediul online, să pot muncii din ce țară vreau și când îmi permite timpul. Nu îmi doresc neapărat în anii tinereții să am mulți bani, casă, mașină sau haine scumpe, îmi doresc doar să am acest program flexibil și să trăiesc decent. Tot ce vreau este o muncă care să-mi susțină financiar studiile și cheltuielile cu călătoriile în Europa. Știu că pentru studii există burse, iar majoritatea proiectelor pe care le-am menționat sunt acoperite financiar de Uniunea Europeană, dar vreau să am o mică siguranță referitor la bani. Încă nu știu cum aş putea realiza acest lucru, dar va trebui să găsesc o soluție în următoarele luni.

Vreau să călătoresc cât mai mult și să trăiesc cât mai multe experiențe cât sunt tânăr, acesta este obiectivul meu. După 27-28 de ani, plănuiesc să mă axez mai mult pe muncă, carieră și producerea de bani. Cel puțin acestea sunt visurile mele acum, clar că se pot și că se vor schimba, dar consider că este oricum bine să ai un țel și să știi încotro vrei să te îndrepti. Dacă nu trăiam experiența din mobilitate, probabil acum aş fi scris că visul meu este să urmez o Facultate la Iași și să mă angajez în zona Botoșani-Moldova. De asta este important să testezi lucruri noi, Turcia mi-a creat anumite dorințe, eu urmăresc acum acele dorințe care mă duc în alte proiecte și în alte locuri și care îmi aduc și ele alte dorințe și tot așa ajungi să îți creezi un parcurs minunat.

Sunt surprins de faptul că multe din temerile mele sunt acoperite de acest entuziasm imens, dar trebuie să recunosc că înainte de proiect aveam mai multe temeri cu privire la orice, acum sunt mai sigur pe mine și mi se pare totul mai clar. Totuși, una din temerile mele este dată de cum mă voi descurca din punct de vedere financiar astfel încât să-mi îndeplinesc acele nevoi. O altă teamă este de a rămâne în România să studiez. Când voi afla unde am intrat la Universitate, voi împlini 4 ani de studiu liceal în România și îmi ajunge atât. O parte din mine spune să rămân aici, așa cum îmi spun și părinții, aici sunt în țara mea, limba mea, mă descurc mult mai bine și este totul mai simplu.

Totuși eu vreau să ies din zona de confort pentru a mă dezvolta, de asta îmi doresc să studiez într-o țară străină, chiar dacă nu cunosc pe nimeni, chiar dacă voi fi absolut singur și nu știu cum mă voi descurca financiar și chiar dacă nu știu engleza la perfecție și intru într-un sistem nou de învățământ singur într-o țară cu care n-am avut tangențe. Acestea sunt genul de experiențe pe care vreau să le trăiesc și aș accepta mereu provocări de genul acesta. Cu siguranță vor fi momente puțin spus grele, momente și situații groaznice și insuportabile, dar până la urma în acele momente devenim mai puternici și tragem probabil cele mai importante lecții. Eu sunt tipul de persoană care a învățat în această perioadă să se pună în cele mai incomode situații și să facă lucruri atipice adolescenților doar pentru a intra în procesul evoluției personale.

Tot ce pot să zic acum, este un mare mulțumesc pentru oportunitatea pe care am avut-o și pentru care sunt etern recunoscător. Această mobilitate mi-a deblocat o nouă cale pe care vreau să o urmez, chiar m-a făcut să mă descopăr pe mine și să aflu ce nevoi am eu defapt. M-a scos dintr-o perioadă puțin încetoșată, în care nu știam exact în ce direcție să o iau sau ce trebuie să fac mai departe. Până acum, acesta a fost proiectul cu cel mai mare impact asupra mea, impact pe care l-am elaborat în acest jurnal, și cred că va trece ceva timp până voi da de alt proiect în care să resimt un așa efect. A fost o plăcere să scriu aceste pagini, asta și pentru că mi-am amintit de multe experiențe trăite acolo și mi-am clarificat unele lucruri, de altfel ar fi minunat să mai retrăim odată o experiență Erasmus în cadrul liceului.

PĂLIMARIU DAVID ALEXANDRU

25/06/2023

Ora: 01:37